

Foto: Frans Smeyers

De 42e editie van de OLAT Wandeldagen start weer vanuit Sint-Oedenrode!

Na twee jaar op een rij in Spoordonk gestart te zijn en vorig jaar vanuit Heeze is dit jaar de Vresselse Hut, net buiten Nijnsel, weer het startadres voor drie fantastische wandeldagen.

De routes leiden de wandelaars iedere dag in een andere richting. Er wordt zoveel mogelijk over onverharde wegen en paden door de natuurgebieden rondom Sint-Oedenrode gelopen. En dan weet je dat we in het Vressels Bos komen, het Groene Woud bezoeken en de mooie Dommelvallei doorkruisen. Al deze gebieden maken deel uit van het Van Gogh Nationaal Park.

Elders in het OLATNieuws of op de website tref je meer praktische informatie aan, zoals de afstanden, de mogelijkheid tot voorinschrijven, overnachtingsadressen in de regio etc. In dit artikel een uitgebreide vooruitblik met bijzonderheden over wat we tijdens de OLAT Wandeldagen gaan zien. En dat is heel wat. Dus zet een uitroepteken in je agenda en kom naar Nijnsel! Op de eerste dag gaat de route in de richting van Mariahout en Beek en Donk, de tweede dag is de dag van Zijtaart en Eerde, terwijl de laatste dag gewandeld wordt in de richting van Nijnsel en Olland.

Vrijdag 28 augustus 2026: In de richting van Mariahout en Beek en Donk

Vandaag is de eerste dag dat de OLAT Wandeldagen weer vanuit de Vresselse Hut starten. De routebouwers van vandaag, Ton Vissers en Martien Habraken, hebben een mooie en gevarieerde route samengesteld die ons in de richting van Mariahout leidt. De langste afstand komt bovendien in Beek en Donk.

Na vertrek lopen we naar het Vressels Bos. Dit 250 ha grote bosgebied is in de jaren twintig van de vorige eeuw aangeplant op een gemiddeld drie meter hoge stuifzandrug. Hierdoor lopen we op verschillende

paden heuveltje op en heuveltje af. Smalle bospaadjes en brede zandpaden wisselen elkaar af.

Aan de rand van het bos is de eerste splitsing. De 10 km buigt af en maakt een mooie doorsteek. De wandelaars lopen een stuk langs een waterloop en sluiten dichtbij de soeppost weer aan op de hoofdroute. De wandelaars op de langere afstanden gaan op weg naar de koffie. Maar voordat ze daar zijn, lopen ze even door een open agrarisch landschap. Snel volgen weer enkele bospaden en ja, daar is de koffiepost! De OLAT-vrijwilligers zijn blij om ons te zien en al snel zitten we aan een lekkere mok of beker koffie met een koek! Een praatje met medewandelaars of met de vrijwilligers en dan weer gauw op pad, op weg naar nog veel meer moois!

Als eerste gaan we onderweg naar de Mariahoutse Bossen, een langgerekt en redelijk smal bosgebied dat in vroegere jaren deel uitmaakte van de veel grotere Lieshoutse Heide. Een groot deel is ontgonnen tot landbouwgebied, op andere stukken is bos aangeplant. Maar in het gedeelte van het bos waar wij nu lopen, treffen we ook nog stukjes heide. En we boffen, want in augustus staat de heide in bloei. Door de klimaatveranderingen is de bloei wel steeds eerder én de OLAT-Wandeldagen zijn verschoven naar eind augustus, maar we zullen zeker paarse heide kunnen bewonderen.

In dit bosgebied dient zich een volgende splitsing aan. De wandelaars die 15 km lopen, maken al snel na de pauze een korte doorsteek en komen dan weer op de hoofdroute.

De langere afstanden slingeren verder door het afwisselende bosgebied en lopen ook een stukje aan de rand ervan. Na enkele fijne wandelkilometers komen we bij de caférust, bij 'In de Hei'. Een bijzonder plekje, gelegen aan het einde van een doodlopende weg. Behalve dat dit een prima pauzeplek is, is het leuk om er even rond te kijken. De eigenaren hebben ook een **alpaboerderij**.

Alpaca's zijn bijzondere dieren. Ze hebben een zacht-

Foto: Myriam van den Berg

aardig karakter, zijn vriendelijk en nieuwsgierig, wat ze tot leuke weidedieren maakt. Oorspronkelijk komen ze uit de hoogvlaktes van Zuid-Amerika en in tegenstelling tot hun broertje de lama spugen ze zelden.

Na deze leuke pauze vervolgen we de route. En hoewel 'In de Hei' aan een doodlopende weg ligt,

hoeven we niet terug te lopen. Onze routebouwers hebben er een smal paadje tussen het groen ontdekt. Je voelt je hier een beetje Robinson Crusoe... Aan het einde splitst de 20 km af. Zij maken een korte, maar leuke doorsteek langs een vijver en komen dan weer op de hoofdroute.

De twee langste afstanden gaan kilometers maken. Ze passeren een uitkijkpunt op een heuvel in een nieuwe vormstukje natuur. Daarna lopen ze door een afwisseling van open agrarisch gebied en bosgebiedjes met een rijke geschiedenis. Zo is er op de route de plek waar de oude gemeentegrenzen van Erp, Veghel en Lieshout bij elkaar komen. Hier ligt een kleine verhoging in het landschap: een prehistorische grafheuvel. Deze plek heet 'het Gerecht'. Ze dankt haar naam aan de galg en het rad die vanaf de late middeleeuwen op deze grafheuvel stonden en waar misdadigers terechtgesteld werden.

Een stukje verder komen we op een zandweg met aan weerszijden bomen, heerlijk als het een warme zomerdag is! We lopen hier parallel aan de Zuid-Willemsvaart, het kanaal van 122 km dat Maastricht met 's-Hertogenbosch verbindt. Aan het einde van deze zandweg, net nadat we het asfalt opstappen, treffen

Foto: Martien Habraken

we aan de oever de kleine koffiepost, waar we iets fris of een lekkere mok koffie krijgen. Dan gaan beide afstanden uiteen. De 30 km gaat op de terugweg en kan even lekker doorstappen op het asfalt.

De langste afstand maakt een lus naar Beek en Donk en komt bovendien in een bijzonder fraai stukje, gelegen aan de andere kant van de Zuid-Willemsvaart. Maar na de kleine koffiepost lopen we eerst in zuidelijke richting tot bij het riviertje de **Goorloop**.

Dit riviertje ontspringt bij Mierlo en mondt bij Boerdonk uit in de Aa. We volgen het zandpad naast het water en lopen door de landerijen tot iets voor Beek en Donk. Wandelpaden tussen het groen laten ons bijna vergeten dat we inmiddels binnen de bebouwde kom lopen. Toch ontkomen we niet aan asfalt. We gaan naar de Donksebrug, de ophaalbrug over de Zuid-Willemsvaart. Deze brengt ons naar een heel mooi en groen gebied. In het dal van de Aa lopen we over smalle weggetjes, omgeven door rietkragen, graslanden en bosschages. Aan de Aa ligt het mooie **kasteel Eyckenlust**. Dit kan natuurlijk niet ontbreken in de route. Het kasteel is verbonden geweest met de heerlijkheid Beek en Donk, maar is door de aanleg van de Zuid-Willemsvaart gescheiden van de kern van Beek. Het oudste nog bestaande deel is het poortgebouw. Dit stamt uit omstreeks 1500. De rest van het kasteel is regelmatig verbouwd. De laatste restauratie is van 1978.

Na dit prachtige rondje steken we de Zuid-Willemsvaart bij de volgende brug weer over. We gaan direct rechtsaf een smal, doodlopend straatje in.

Foto: Martien Habraken

Al snel lopen we tussen het groen en komen op een verrassende plek in Beek en Donk, de muziektuin. We lopen er langs de Heemkamer, waar van alles te vinden is wat te maken heeft met de geschiedenis van Beek en Donk. Ook zien we de muziekkiosk op het water, wat een plekje...

Iets verderop passeren we opnieuw water; een grote vijver, te midden van het groen. Het is een van de gemeentevijvers van deze plaats. Vlak hierbij is het ontmoetingscentrum, vandaag de caférust voor de langste afstand. Ook na de rust wordt de route vervolgd via mooie paadjes tussen het groen. Langs knot-

wilgen, waterlopen en bruggetjes komen de wandelaars opnieuw bij het meanderende riviertje de Goorloop. Aan de oever staat het kapelletje van Sint-Leonardus, een idyllisch plekje.

En dan is er de samenkomst met de wandelaars die 20 of 30 km lopen. Gezamenlijk vervolgen we de route over karresporen te midden van een open boerenland-schap. Het brengt herinneringen aan vervlogen tijden boven. Een vrediger tijd, maar wel een bestaan van hard werken op het land, van de vroege ochtend tot de late avond...

We lopen verder over voornamelijk zandwegen, maar hebben nu ook stukjes bos langs de route. Een volgende samenkomst: ter hoogte van Mariahout voegen de wandelaars op de route van 15 km in. We komen opnieuw in de Mariahoutse Bossen. Wie weet, is het warm zomerweer en is het heerlijk wandelen over de schaduwrijke bospaden! Dan glinstert er water: **het Torreven**.

Dit ven is ontstaan na de ijstijd. Nadat de grond begon te ontdooien, zorgde de wind voor een uitholling in de dekzandrug, welke onder water liep en verveende. Tot aan de jaren veertig van de vorige eeuw werd hier in bescheiden vorm turf gestoken. Rondom het ven liggen mooie stukjes paarse heide. We passeren een grappig uitkijktorentje.

Net voorbij het militair oefenterrein is de laatste samenkomst, die met de 10 km-route. Samen gaan we op weg naar de laatste pauzeplek van vandaag, de soeppost! Zodra we de geur van soep opsnuiven, weten we dat we er zijn. De OLAT-vrijwilligers wachten ons op met een beker lekkere soep of bouillon. Echt zo'n genietmoment!

Dan breekt het laatste uurtje wandelen aan. En zoals vaker heeft dat laatste uurtje veel moois in petto. Eigenlijk begint dat al op de pauzeplek, want we zitten hier op de parkeerplaats van het Haverven. We hebben prachtig zicht op het ven en kunnen genieten van de waterlelies. Het ven maakt deel uit van natuurre-servaat De Mosbulten. Dit is nog een tamelijk nieuw gebied, dat beheerd wordt door Staatsbosbeheer. Op de plaats waar vroeger twee vennen lagen, is de bodem uitgegraven en ontstonden nieuwe plassen. Er

werden eilandjes uitgespaard. Binnen enkele jaren werden vele zeldzame platensoorten aangetroffen, zoals moerashertshooi. Blijkbaar waren de zaden nog in de bodem aanwezig.

Na dit prachtige stuk natuur, lopen we verder door het Brabantse land. Door de kleinschaligheid is er volop afwisseling en is het hier heerlijk wandelen. Wat verderop voert een stukje van de route ons over privéterrein, waar onze routebouwers toestemming voor hebben gekregen. Leuk dat dit mogelijk is! Ook lopen we aan de rand van een grote boomkwekerij.

Dan valt ons oog op een straatnaambordje *Vresselse Akkers* en dan weten we dat de Vresselse Hut niet ver meer is. En dat klopt. Na enkele zandpaden komen we op de verharde weg en zien we de finish. Een heerlijke eerste wandeldag zit erop!

Zaterdag 29 augustus 2026: In de richting van Zijtaart en Eerde

Vandaag is het de tweede dag van de OLAT-Wandeldagen. De routes gaan dit keer in noordoostelijke richting en leiden de wandelaars, afhankelijk van de gekozen afstand, naar Zijtaart en Eerde. De langste afstand bereikt als verste punt het Wijboschbroek.

Na vertrek komen we al gauw op het zandpad tussen de landerijen, aan de achterzijde van de Vresselse Hut. Met een royale bocht lopen we naar het Vressels Bos. Wist je dat een eeuw geleden hier geen bos was, maar dat het gebied bestond uit heide, zandverstuivingen en een paar vennen?! Omdat de boeren veel last hadden van het stuivend zand besloten ze de grond te bebossen. En zo is het Vressels Bos ontstaan. De stukjes heide en de mooie vennen zijn gelukkig gebleven.

We lopen het bosgebied in, een mooi begin van deze tweede wandeldag!

We slingeren door het gebied en komen aan de rand, waarna we de route vervolgen over een zandpad. Al spoedig splitst de 10 km af. Zij maken een doorsteek en komen vlak voor de soeppost weer samen met de andere wandelaars.

Over mooie autoluwe wegen door het boerenland lopen de andere wandelaars naar de koffiepost. De generator broemt en de vrijwilligers zijn druk in de weer om ons van een lekkere beker koffie te kunnen voorzien. En zoals altijd is dit een heerlijk moment: koffie in de ochtend, dat smaakt. En zeker als je een kletspraatje kunt maken met de vrijwilligers of mede-wandelaars en even kunt genieten van de rust in het gebied. Hoewel rust... Misschien hoor je honden blaffen. We zijn hier op een bijzonder plek, bij het Police Dogs Centre Nederland. Hier worden honden opgeleid tot speurhond voor de politie, douane etc. in binnen- en buitenland!

Toch lopen we weer snel aan, er wachten immers nog vele mooie wandelkilometers op ons.

Een volgende splitsing, nu buigt de 15 km af. Zij maken een mooie doorsteek en komen, evenals de 10 km, dichtbij de soeppost weer op de hoofdroute. De wandelaars op de langere afstanden lopen onder-tussen in Zondveld, een van de oudste buurtschappen in deze regio. De ontginning vond vermoedelijk in de 11e of 12e eeuw plaats! Eeuwenlang was het Rijbroek tussen Biezen, Doornhoek, Zondveld en Zijtaart een ruig broekland. De Veghelse boeren staken er turf en weidden er hun vee.

Rond 1800 ging de spade de grond in en werd het broekland omgezet in het typische Meierijse populierenlandschap.

De routebouwers van deze dag, Ad Bijnen en Hans van Heeswijk, ontdekten hier tal van zandwegen, waar het wandelen puur genieten is; te midden van het boerenland over zandpaden, omgeven door populieren.

We treffen hier een typisch Meierijs peppellandschap (ofwel populierenlandschap). Toch naderen we bebouwing, want met de oprichting van een parochie ontstond hier in 1870 het kerkdorp Zijtaart. Een bijzonder dorp met een kleine 2.000 inwoners, waarvan de helft in de bebouwde kom woont. Bijzonder, als je de fraaie en monumentale gebouwen ziet, zoals het voormalig **Franciscanessenklooster**. Het is omgebouwd tot o.a. basisschool én Dorpshuis. En laten wij daar nu onze caférust hebben! Leuk!!!

Na de pauze lopen we Zijtaart weer uit. Let ook even

Foto: Hans van Heeswijk

op de mooie Sint-Lambertuskerk, die in 1872 werd ingewijd.

Direct buiten het dorp buigt de 20 km af. Zij zijn wel bevoorrecht, want er wacht hen een prachtig slingerend wandelpad door een groenstrook. Dit verhuult een beetje het naastgelegen industrieterrein.

Want tja... Brabant blijft natuurlijk niet het boerenland van weleer... We zijn hier in de buurt van Veghel en aan de rand ervan ligt een flink bedrijventerrein. Ook de langere afstanden passeren dit. De boerderijen langs de route maken plaats voor bedrijfshallen.

De zandwegen worden even verwisseld door asfalt en we horen de auto's op de A50 voorbijrazen. We lopen via een fietspad onder de snelweg door en gelukkig komen we dan al snel weer in een aantrekkelijker en groener gebied. Over autoluwe wegen lopen we naar Eerde, waar een volgende caférust wacht. Ook ditmaal

in het dorps-huis, dat zijn altijd prima plekje om te pauzeren!

Na de pauze gaan beide afstanden uiteen. De lopers op de 30 km staat een pittig stukje te wachten. Ze gaan het heuvelland in en komen in het langgerekte bos- en duingebied Eerdse Bergen.

Het is een langgerekt gebied dat vroeger een stuifzandduin was. Toen het zand een bedreiging voor Eerde ging vormen werd het met eikenhakhout vastgelegd. In het gebied ligt een **mooi wandelpad**, maar dit gaat natuurlijk ook over de heuvels. En natuurlijk hebben de routebouwers deze keuze gemaakt. Dus 30 km-lopers, geniet van een heel mooi pad, waar je tot op de hoogte van de boomkruinen komt, maar dat bij

Foto: Hans van Heeswijk

tijden dus ook pittig is!

Kort hierna is de samenkomst met de 40 km.

Deze maken zich ondertussen op voor een prachtige lus naar het Wijboschbroek. Maar eerst lopen ze de bebouwde kom uit. De route leidt hen achter de kerk door. Let eens op: ook deze kerk is onttrokken aan de erediensten en is verbouwd tot o.a. een appartementencomplex met een glazen dak: bijzonder om te zien.

Nadat we de Eerdsebaan overgestoken zijn, komen we op een zandpad, prachtig gelegen tussen de akkers. We steken het Duits lijntje (de voormalige spoorlijn tussen Boxtel en Wezel) over, lopen een stukje parallel aan de A50 en komen dan toch echt bij het prachtige Wijboschbroek. We slingeren door dit fantastisch mooie gebied met z'n dreven en afwisseling van hoog opgaande populieren en dichte bosschages, waar de reeën een goede schuilplek vinden.

We komen op een breed zandpad langs de Biezenloop, een mooie waterloop, parallel aan de Zuid-Willemsvaart. We lopen afwisselend over brede dreven en smalle, slingerende bospaadjes, over wandelpaden en laarzenpaden. Af en toe zien we boomweiden, waar het vee onder de populieren graast. Deze zijn kenmerkend voor het Wijboschbroek.

Na prachtige wandelkilometers komen we aan de rand van het Wijboschbroek en verruilen we deze natuurparel voor het open boerenland. Wat een heerlijke variatie! Via buurtschapje Hoeves gaan we op de terugweg. Redelijk snel nadat we opnieuw de Eerdsebaan overge-

stoken zijn, komen we bij de caférust De Orangerie. Deze is er alleen voor de wandelaars die de 40 km lopen. Maar al snel na de pauze krijgen ze gezelschap, want daar is de samenkomst met de 30 km-lopers. Gezamenlijk lopen ze in zuidelijke richting en komen langs de Vlagheide. Dit jaar geen klim naar de top, want ten tijde van het maken van deze route was het terrein afgesloten.

De Vlagheide is in de afgelopen maanden omgebouwd tot een recreatiegebied met o.a. een mountainbikeroute en nieuwe wandelpaden. We lopen er langs en zien

Foto: Hans van Heeswijk

daar dit **speeltoestel**.

Aan de rand van de Vlagheide liggen De Eerdse Bergen en beide lange afstanden lopen door dit gebied, met uitzicht op de Vlagheideberg. Het mooie pad is een afwisseling van zandbergjes en zandverstuivingen en komt weer uit aan de andere kant van de Vlagheide. Het is hier heel leuk wandelen!

Een volgend rustmoment breekt aan. De kleine koffiepost staat op een mooi plekje en net op het moment dat je trek hebt in iets verkwikkends. Na de rust wandelen wij verder bij het buurtschapje Koevering over een mix van zandpaden en autoluwe wegen. Vaak genieten we van weidse uitzichten, maar af en toe lopen we langs een maisakker waar we in deze tijd van het jaar niet meer overheen kunnen kijken. Een viaduct brengt ons naar de andere kant van de A50 en dan hebben we toch even een viewpoint!

Dan volgen de samenkomsten, eerst met de 20 km, maar al snel voegen de 15 en 10 km in en zijn alle afstanden weer samen. En we weten dat we dan snel de witte tentdoeken van de soeppost zien verschijnen. En ja hoor: op een mooie plek op het parkeerterrein bij de Moerkuilen worden we opgewacht. De generator staat te brommen, de banken staan uitnodigend klaar, de geur van een lekker soepje komt ons tegemoet. Even de benen strekken en genieten.

Na de pauze maken we ons op voor het laatste uurtje wandelen van deze tweede dag van de OLAT Wandeldagen. Er wachten nog twee pareltjes op ons. Als eerste, en daar zijn we praktisch al, komen we in

natuurgebied de Moerkuilen, de mooie veenplas in het Dommeldal. De plas is ontstaan in een laagte met veengrond die werd afgegraven voor het winnen van turf. Eromheen liggen schrale hooilanden met knotwilgen.

Daarna bereiken we opnieuw het Vressels Bos.

Een weetje: Bij de weg Hazenputten lopen we over een uitloper van de Middenbrabantse dekzandrug. Deze is ontstaan in het Laat-Pleistoceen, zo'n 100.000 jaar geleden!

We lopen door het Vressels Bos over een afwisseling van brede zandpaden en smalle bospaadjes.

We passeren de Hazenputten, het grootste ven van het vennencomplex met dezelfde naam.

Zodra we aan de rand zijn, zien we de Vresselse Hut al, het eindpunt van een heerlijke wandeldag!

Zondag 30 augustus 2026: In de richting van Nijnsel en Olland

Vandaag alweer de laatste dag van de OLAT Wandeldagen. We lopen ditmaal in noordwestelijke richting, waarbij de langste afstand De Geelders als verste punt heeft.

Vanuit de Vresselse Hut gaan alle afstanden naar de Dommelbeemden. Een fraai pad leidt ons door een oud boerenlandschap met zandwegen, langs aspergevelden die nu doorgesloten zijn en langs en door schrale graslanden, waar zomerbloemen voor een kleuraccent zorgen.

Iets verderop komen we op **het zeer mooie pad langs de Dommel**. We zien het riviertje hier metersdieper liggen. In dit gebied ligt de Odaberg, een begrip in Sint-Oedenrode. Op deze heuvel – een berg is een te groot woord - met grote hakhouteiken zou Sint-Oda, waar Sint-Oedenrode naar vernoemd is, geleefd hebben.

We verruilen even de natuur voor de bebouwde kom van Son en lopen aan de rand van het Sonniuspark. Deze nieuwbouwwijk is mooi opgezet in een groene omgeving. Leuk om er te lopen!

Maar al snel zijn we weer in de natuur en zien we opnieuw de Dommel. In dit gebied treffen we met regelmaat bordjes met gedichten in dialect. Deze zijn van

Thieu Sibbers uit Nijnsel. Hij liet zich vaak inspireren door de schoonheid van de omgeving. Neem vooral even de tijd om een van de mooie gedichten te lezen!

Op een prachtig punt aan de Dommel staat de grote koffiepост. En evenals op dag 1 en 2 staan de OLAT-vrijwilligers ons weer op te wachten met een heerlijke beker of mok koffie. Een lekkere koek erbij, dat smaakt! Het is echt een genietmoment, hier in het mooie Dommeland.

Vrij snel na de pauze buigt de 10 km af. Ze gaan naar het vennengebied de Hazenputten en treffen daar de andere wandelaars. Ondertussen lopen deze op een graspad langs de Dommel in de richting van Nijnsel. De 15 km buigt af. Zij wandelen over het Bolckpad en treffen ter hoogte van de brug bij hoeve Den Bolck de andere wandelaars.

De langere afstanden lopen een stukje door Nijnsel en komen dan op het viaduct, dat hen naar de andere kant van de snelweg brengt. Al gauw naderen we natuurgebiedje Diependaal. Van oorsprong was dit een populierenaanplant voor de klompenindustrie. Inmiddels is het populierenbos omgevormd tot een meer natuurlijk bos. We passeren een zeer fraai nieuw bijenhotel. Als ik bij was, zou ik hier mijn intrek nemen!

In dit mooie bosgebiedje lopen we over het Gérard van de Berkpad. Hij was in zijn tijd (1893 - 1957) een beroemd zanger. Hij groeide op aan de zuidrand van Sint-Oedenrode en werd wel 'de zingende boer' genoemd, omdat hij altijd uit volle borst liederen ten gehore bracht als hij op het land aan het werk was. Na de dichters en de zangers is het nu tijd voor de edellieden. We naderen kasteel Henkenshage. We wandelen hier ook langs de **kapel Onze Lieve Vrouw ter Troost**. Deze op 1 mei 1949 ingewijde kapel is gebouwd na de Tweede Wereldoorlog om Maria te danken en steun te vragen om oorlog en rampen te voorkomen.

We lopen door het parkachtige gebied dat het kasteel omgeeft. Mocht het een warme nazomerdag zijn, dan is het hier heerlijk onder de machtige beukenbomen

Foto: Ad Ketelaars

en zomereiken.

Kasteel Henkenshage was oorspronkelijk een versterkt herenhuis, waarschijnlijk in de 12e of 13e eeuw gebouwd. In 1850 werd het ingrijpend verbouwd en kreeg het zijn kasteelachtige uiterlijk met hoektorens. Ook kwamen er stallen en dienstwoningen. De gracht werd verlegd en er werd een binnenplaats toegevoegd. Het biedt een mooie aanblik!

Op dit punt maakt de 20 km een doorsteek. Na enkele woonstraten komen deze wandelaars op een pad langs de Dommel en sluiten weer aan op de hoofdroute. De langere afstanden lopen Sint-Oedenrode uit en komen op een graspad opnieuw – het kan bijna niet anders – langs de Dommel. Het riet is inmiddels hoog en wuift in de wind.

Over autoluwe wegen, door het boerenland waar de mais ook flink hoog staat, komen we bij de kleine koffiepост. Een gezellig rustmoment.

Na een praatje en een verkwikkend drankje gaan we weer op pad. We naderen Olland. Ter hoogte van café De Beuk splitsen de afstanden en maakt de 30 km een doorsteek.

De langste afstand gaat een mooie lus maken. Het straatnaambordje maakt het al duidelijk: we zijn hier in het gebied van de Kartuziers. Zo'n 550 jaar geleden stond in dit gebied, aan de oevers van de Dommel, het Kartuizerklooster Sinte Sophia van Constantinopel. Ruim tweehonderd jaar lang leefden en werkten de kartuizer monniken hier als kluizenaars. Ze hadden wel

Foto: Ad Ketelaars

een mooi plekje uitgezocht, want kijk eens om je heen en laat het landschap op je inwerken: wat is het hier mooi!

We lopen naar de caférust bij 't Groene Woud, bij velen bekend als **Sien Peijn**. Hier proef je nog het Brabant van weleer.

De routebouwers van vandaag, Ad Ketelaars en Theo van Boxmeer, hebben een stukje Geelders in de route verwerkt. Als je het gebied kent, dan weet je dat het genieten is. Het wordt gerekend tot een van de belangrijkste natte bosgebieden van Nederland met z'n talloze waterlopen. We lopen weliswaar veelal aan de rand, maar de mystieke sfeer van dit bijzonder bos-

gebied is voelbaar. We laten het al weer snel achter ons en komen in een oud boerenlandschap, waar we vooral over veldwegen lopen die omzoomd zijn door populieren. Kun je je voorstellen dat hier paard-en-wagen reden? En dat is echt nog niet zo lang geleden.

In dit gebied is de samenkomst met de deelnemers die 30 km lopen. Samen vervolgen we de route op weg naar Sint-Oedenrode. Hier zien we de recente aanpassingen in het plan Dotterbloem. In aanvang was het plan bedoeld om het stroomgebied van de Dommel op te knappen en te verfraaien. Door de aanpassingen, noodzakelijk vanwege de klimaatveranderingen, is de bebouwde kom nu beter beschermd tegen overstromingen én wordt er gezorgd voor voldoende water in het riviertje bij extreme droogte zodat verdroging wordt voorkomen. Door dit alles is een zeer fraai groen lint dwars door Sint-Oedenrode ontstaan. Het is een prachtig en bovendien klimaatbestendig beekdal van de Dommel geworden en daar genieten wij vandaag van.

We volgen dit groene lint een stukje, gaan de brug over en lopen het centrum in. Ondertussen is de 20 km aangesloten. Samen gaan we op weg naar de caférust bij Grand Café Oud Rooij, aan de levendige en gezellige Markt.

Na de pauze lopen we Sint-Oedenrode uit. We zien aan de linkerkant de markante, uit begin 1500 stammende Knoptoren. De toren wordt nog steeds zo genoemd, al is hij zijn knop al vanaf de beruchte storm van 9 november 1800 kwijt. We steken de Randweg over, waarna een tunneltje er voor zorgt dat we veilig aan de andere kant van de A50 komen. Daar is de volgende samenkomst, die met de 15 km. We lopen

hier heerlijk tussen de landerijen en stappen op het fraaie Everse Akkerpad lekker door. We passeren hier Everse Zoom, een splinternieuw natuurgebiedje, waar duizenden struiken geplant zijn. Soorten die van nature in dit gebied thuishoren. Zo ontstaat er in de komende jaren een bos dat volledig uit inheemse bomen bestaat.

Dan ontdekken we de witte tentdoeken van de soep-post. Deze staat op een prima plek, bij de Martinuskapel. Een welkom rustmoment. De altijd goedgemutste OLAT-vrijwilligers reiken ons een lekker bekertje zomersoep aan.

Onherroepelijk breekt het laatste wandeluurtje aan. En dat heeft nog veel moois in petto. Want al snel komen we bij de Moerkuilen, een veenplas die ontstaan is door turfsteken. Rondom de plas is een broekbos, begrensd door begroeide rivierduintjes. Het is een prachtig gebiedje, waar het volop genieten is! Maar we zijn er nog niet, want iets verderop, na de samenkomst met de 10 km, lopen we het Vressels Bos in. Na enkele bospaden komen we langs het vennencomplex De Oude Putten. We lopen langs verschillende vennen. In deze tijd van het jaar bloeien de waterlelies. Zo mooi om juist nu hier te wandelen! Maar dan, na een laatste stukje bos, stappen we het asfalt op en zien de Vresselse Hut liggen.

We zijn aan het einde gekomen van drie fantastische wandeldagen! Een welgemeend dankwoord aan onze routebouwers en aan alle andere vrijwilligers die deze OLAT Wandeldagen mogelijk hebben gemaakt.

-Myriam van den Berg-

42^e OLAT Wandeldagen

OLAT
Wandelsportvereniging

28 • 29 • 30
AUGUSTUS 2026

START & FINISH:
NATUURPOORT DE VRESSELSE HUT
Vresselseweg 3
5491 PA Nijnsel
(Sint-Oedenrode)

NATUURPOORT DE VRESSELSE HUT

AFSTANDEN

- 10 KM
- 15 KM
- 20 KM
- 30 KM
- 40 KM

Wandel door prachtige natuurgebieden: Vresselse Bos, Het Groene Woud en de Dommelvallei.

Deelname mogelijk voor 1, 2 of 3 dagen.

Inclusief rustposten onderweg.

Voor iedereen: jong, oud, beginner of ervaren wandelaar!

STARTTIJDEN

40 KM	08:00 - 09:00 uur
30 KM	08:00 - 10:00 uur
20 KM	08:00 - 11:30 uur
15 KM	08:00 - 12:00 uur
10 KM	09:00 - 12:00 uur

Vresselse Bos

Dommelvallei

Het Groene Woud

MEER INFORMATIE:
WWW.OLAT.NL/OLAT-WANDEL DAGEN

3 dagen wandelen,
3 dagen genieten!